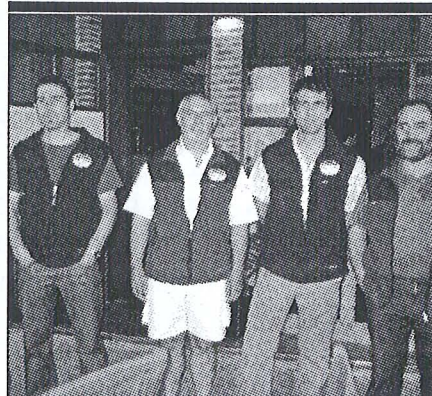
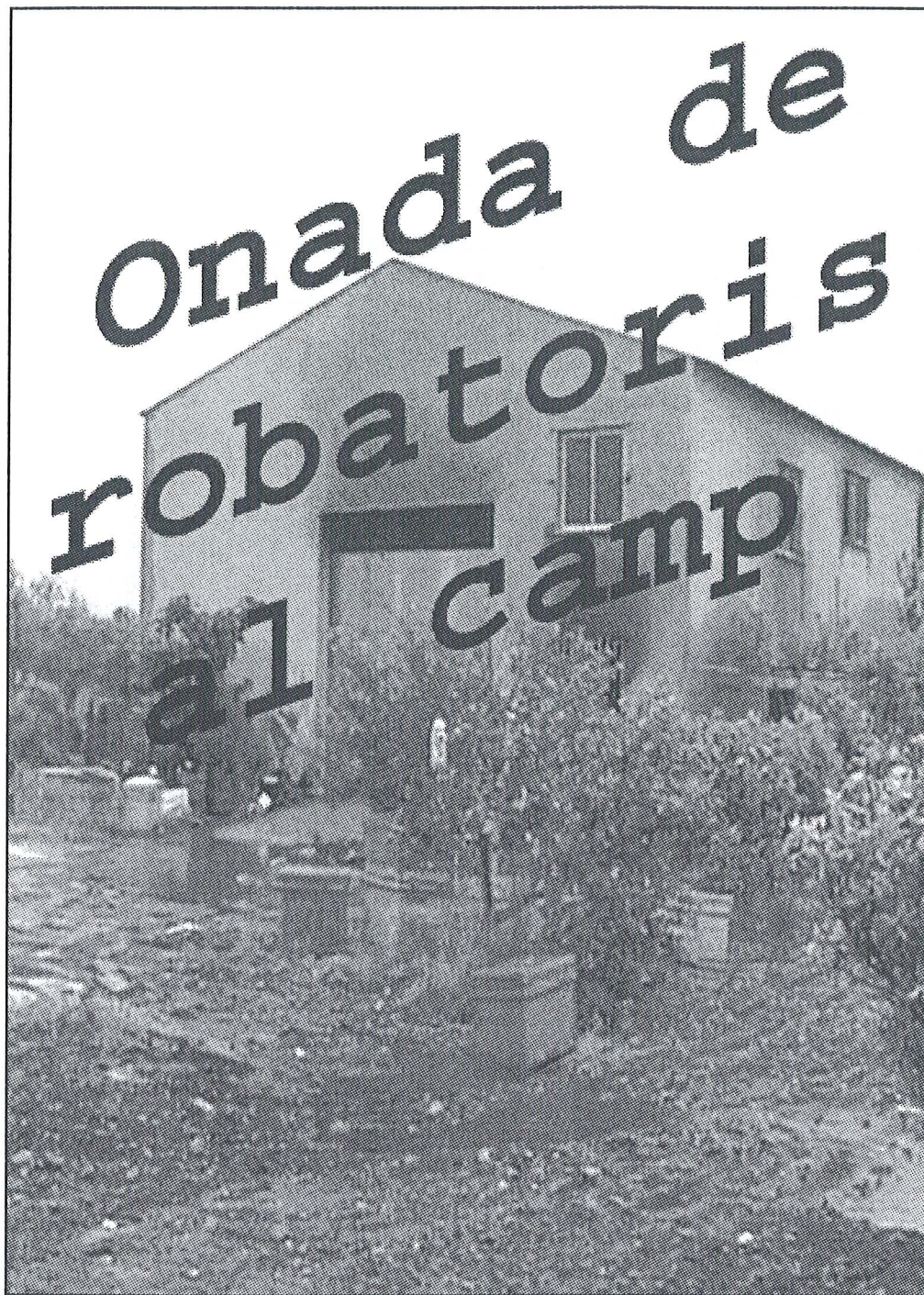

la veu de benicarló

SETMANARI D'INFORMACIÓ GENERAL I CULTURAL • DIVENDRES, 18 DE JUNY DE 2004 • NÚM. 438 • ANY X • 0.75 EUROS

NYAPS: El Bloc considera que s'ha enganyat la ciutadania amb la solució al Morrongo

Un benicarlando cap al cim del món, l'Himàlaia

Estudiaran els serveis i la qualitat dels nostres comerços

438

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

EDITORIAL

Els llauradors benicarlandos denuncien novament els nombrosos casos de robatoris i vandalisme al camp del nostre terme

EL TEMA

Els llauradors no descarten fer torns per vigilar de nit el camp benicarlando si la Policia no fa la seua feina

NYAPS

El Bloc Nacionalista se sent enganyat i considera un nyap la solució als abocaments de fecals al Morrongo

SENYORA GARCIA

Carta del lector que analitza amb profusitat els continguts de la darrera Veu de Benicarló publicada

RELIGIÓ

La Fundació La Llum de les Imatges organitza un concurs de fotografia amb motiu de la propera exposició al Maestrat

MISCEL·LÀNIA

El diputat Josep Maria Panyella tem que el PSOE s'oblidi ara dels trens de rodalies promesos

MEDI AMBIENT

Els compostos orgànics persistents (COP) centren l'anàlisi d'aquesta setmana

(In) seguretat

D'alarmant titllen la inseguretat que hi ha actualment a les zones rurals de Benicarló. Fins a cinc instal·lacions situades en les mateixes contrades han estat assaltades pels lladres al llarg de les dos últimes setmanes. Lladres dels que no es coneix ni la identitat.

A tot això els llauradors tremolen. No s'estan produint incendis com en ocasions anteriors però de destrosses en continuen havent. Portes i panys trencats, collita d'una jornada furtada... o fins i tot les eines de treball o el material d'oficina. I mentre tant, les promeses continuen sense complir-se.

Fa uns anys, Mundo es comprometia a triplicar la plantilla. A les pas-

sades eleccions continuava fent la mateixa promesa i un any després aquesta encara no s'ha portat a terme. Ara, no sabem si seguint les passes de Mundo de fer promeses sense complir o portat, tal vegada, per la bona fe ha estat el regidor de governació el que no ha fet allò que va prometre, incrementar en dos agents la policia rural a partir del mes de gener.

Tant de bo sempre fossen eleccions i les promeses no quedaren en paper mullat sinó en documents vinculants... Sens dubte, és així com es fan punts per a perdre la credibilitat i la confiança dels ciutadans.

Carta Pobla

Dilluns es va celebrar l'aniversari de la carta pobla de Benicarló. Es a dir el document que el rei en Jaume I va atorgar als habitants de Benicarló al 1236.

La ciutat era en aquell moment, una alqueria de la fortalesa de Peníscola i va ser a través del procurador de la zona fernando Pérez Pina que es va concedir aquest privilegi.

laveudebenicarlo@eresmas.com

CARXOFA: ben torrada, amb un pessic de sal i oli de la cope per a José Manuel Pellicer, ha estat a Alcañiz i no ha pogut ser, però la propera vegada, amb la força que dóna la excel·lent carxofa benicarlanda, ho aconseguirà. Ànim i a per totes, el poble el tens amb tu.

PANISSOLA: Hi ha uns pocs regidors del PP que tenen un munt de càrrecs, d'altres quasi bé no fan res més que escalfar la cadira. Per a tots aquest que només usen el cap per a portar barret i pegar la cabotada quan ho mana Mundo, una bona cofa de panissolles ben resseques. Amb ninots de falla trauríem el mateix i ens sortiria més a compte.

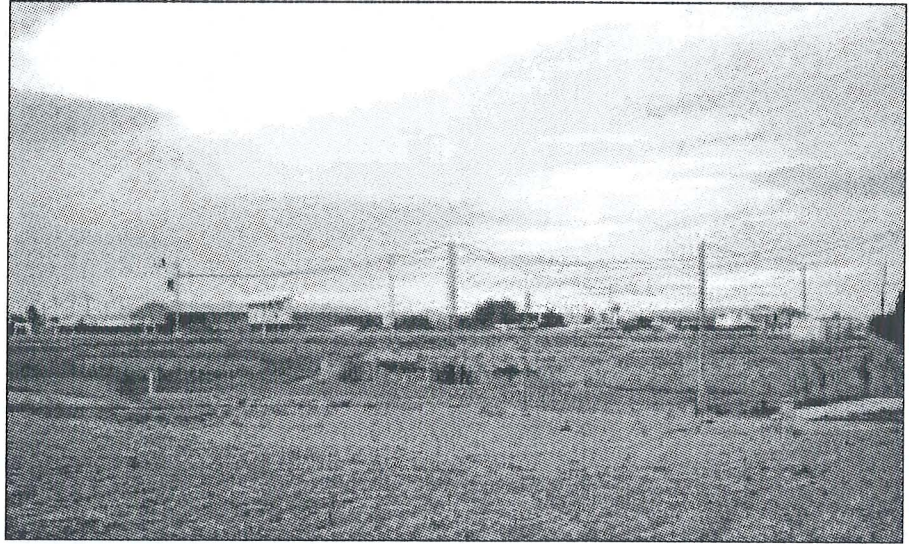
Els llauradors, amenacen amb fer patrulles nocturnes

Els llauradors de Benicarló se senten amenaçats i insegurs davant l'última ona de robatoris detectada a la ciutat. Segons expliquen, en les últimes dues setmanes s'han intensificat el nombre de subtraccions i de moment ja són cinc les quals es comptabilitzen, i es coneixen, en la mateixa zona del terme municipal, la partida d'Aiguadoliva. "Generalment, aquest tipus de delictes es produïa de forma més distribuïda però ara s'ha concentrat tot i dona motiu a pensar que es tracta de bandes que s'han organitzat" explica el president local de la Unió de Llauradors, Miguel Piñana. Malgrat tot, no es coneix ni el nombre de persones que conforma aquests grups ni tan sols la seva procedència però sembla ser que actua per tota la comarca, així doncs, un fet anecdòtic és que en un dels robatoris van deixar part de la mercaderia que havien robat a Càlig en l'altra instal·lació que van robar a Benicarló.

Els robatoris es produeixen generalment en les cases de camp i magatzems, amb furt de maquinària agrícola, grups electrògens, plaques solars, productes fitosanitaris, utensilis del camp i fins i tot animals domèstics. No obstant això, a part dels robatoris el que preocupa als agricultors benicarlandos és l'estat que deixen les instal·lacions de les cases com les portes o les finestres. Segons explica Piñana, no compleixen cap horari especial sinó que igual poden actuar a la nit que un dissabte a les 15 hores.

Cal denunciar

D'altra banda, apuntava el pre-

Els robatoris son massa freqüents al camp benicarlando

sident local de la Unió que als agricultors els costa denunciar, no obstant això, l'actual situació està provocant que s'estiguin habituant a donar a conèixer la situació de desprotecció que sofreixen presentant denúncies. "Ara comencen a denunciar perquè si no se dona compte de la situació pareix com si no passés res i si no hi ha denúncies no hi consta" explicava. Al cap i a la fi, són les dades els elements als que s'acullen les administracions per tal de posar mesures que frenen aquests robatoris.

Solucions

Davant aquesta situació d'alarma, la Unió de Llauradors ha alertat ja a l'Ajuntament de Benicarló i ha remès un escrit al Subdelegat del Govern a Castelló, Juan María Calles i al Consell Agrari de Benicarló informant-los també sobre aquests robatoris. En l'escrit remès pel sindicat agrari al Subdelegat del Govern a Castelló, Juan María Calles, com responsa-

ble de les forces de seguretat en la província, li informa de l'increment dels robatoris a Benicarló i li demana una entrevista per a analitzar la situació. De la mateixa manera, li demana que alerti a les diverses forces de seguretat al seu comandament en la província

perquè s'extremen els controls de vigilància en la localitat de Benicarló.

L'organització agrària considera que les vint-i-quatre hores del dia i l'amplitud del terme municipal a vigilar obliguen a tenir una plantilla millor dimensionada. Així mateix, li recorda a l'alcalde de Benicarló,

Inseguretat al camp

Jaime Mundo, que fa uns anys es va comprometre a triplicar la plantilla de vigilància rural del consistori, fins aconseguir sis policies rurals, sense que fins la data hagi complert aquest compromís. De fet, aquest era un dels punts que contemplava el programa electoral del PP i, d'altra banda, el regidor de governació de la ciutat, Marcelino Domingo, els va prometre als treballadors en el mes de setembre que al gener disposarien de dos agents rurals més, però de moment no ha estat així.

D'altra banda, la Unió de Llauradors aconsella també a tots els llauradors de Benicarló que avisin al 062, telèfon d'atenció

Els sindicats se queixen que la poca policia rural que hi ha no pot fer absolutament res

permanent de la Guàrdia Civil, en el cas de detectar algun furt o la

presència de vehicles o persones sospitoses.

“El col·lector és un nyap”

text REDACCIÓ

El Bloc Nacionalista Valencià es mostra crític amb les obres de desviament del col·lector del Morrongo ordenades des de la regidoria d'obres i serveis, uns treballs que s'han executat al llarg de les últimes setmanes amb la finalitat de solucionar de forma definitiva els abocaments de pluvials en aquesta platja.

Segons els nacionalistes, les obres no satisfàs, en absolut, a aquesta formació bé al contrari les consideren "un nyap" atès que no es tracta del que els havia promès l'alcalde. "La promesa consistia a invertir 150 milions de pessetes dels quals 90 serien per a la baixar la zona i solucionar el problema, però no de la forma que ho han fet, i després passat l'estiu acabar la inversió dels 60 milions de pessetes restants", explica el portaveu del Bloc a Benicarló, José Luís Guzmán. Guzmán es mostra reticent a

creure que els treballs realitzats ascendeixen a 90 milions i considera que si realment és així "ens ha pres el pèl". De la mateixa manera, insisteix que no és el que s'havia acordat ja que "l'única cosa que s'ha fet és traslladar el problema i no solucionar-lo, ja que les aigües que abans s'abocaven al Morrongo s'abocaran ara al Gurugú, que també és una plat-

ja que utilitzen molts veïns de Benicarló pel que només han traslladat 225 metres el problema".

Per al Bloc, la distància no és el problema sinó el fet que continuaran sortint abocaments d'aigües que "el senyor Flos diu que es pura i neta i que fins i tot va provar el tècnic de Sorea però no ho va fer ell".

Per salvar el nostre patrimoni

MANEL GARCIA GRAU // JAUME ROLÍNDEZ. La profecia del Papa Luna. Prodidacta Abril Edicions. Col. A colp de pedal. València. 2004. 101 pàgs.

La col·lecció "A colp de pedal", és una col·lecció adreçada sobretot a un públic juvenil, que podria estar situat entre el darrer curs de Primària i el primer d'ESO, i que té com a finalitat divulgar entre els més joves el coneixement de les comarques del País Valencià, mitjançant històries situades en cadascuna d'elles. El que es dedica a la nostra comarca és el llibre que fa disset, i ha estat obra de dos prestigiosos escriptors benicarlandos, Manel Garcia Grau i Jaume Rolíndez.

La història comença quan Blanca, bibliotecària del barri de Russafa de València, remenant entre llibres vells, descobreix un llibre titulat El Mite de Luna, l'herètic, en el qual es parla d'una profecia del Papa aragonès, segons la qual arribaria un dia en què cauria una maledicció sobre els habitants de la comarca, i que només es podran guarir si troben un determinat llibre on està el setè segell del zodíac.

Aquesta troballa és aprofitada per Blanca per convocar els seus amics, dos xiquets i dues xiquetes i un gos, companys d'excursions en bicicleta pel País, per visitar la comarca del Baix Maestrat. Començaran el viatge per Alcalà de Xivert, on visitaran el seu magnífic campanar, després arribaran a Peníscola, i es trobaran amb la sorpresa que s'està celebrant un acte reivindicatiu per tal de salvar la Serra d'Irta dels especuladors que volen construir blocs de ciment, després

viatjaran al Maestrat interior, pujaran a l'ermita de la Mare de Déu dels Àngels de Sant Mateu, i aniran posteriorment a Canet lo Roig, on es trobaran amb la desagradable sorpresa que hi ha gent que vol emportar-se les seues oliveres mil·lenàries.

Quan tornen a la costa són convidats pel músic vinarossenc Carles Santos a navegar en la seua barca, i van fins les illes Columbretes on es trobaran que són a punt de ser contaminades per una gran taca de petroli.

La conclusió a la que s'arriba és que la profecia del Papa Luna, pot ser ja s'està complint, i que són molts el perills que assetgen el nostre patrimoni històric i natural, en aquest sentit el llibre té un marcat to reivindicatiu i un interès per conscienciar els joves de la importància de conservar el patrimoni que han rebut dels seus avantpassats.

El llibre no només parla de paisatges i monuments, sinó que també tenen presència conegudes persones del món cultural de la comarca, a banda de l'esmentat Carles Santos hi apareixen també, Alfred Giner Sorolla, Ramon París, Joan Bta. Simó Castillo, Vicent Meseguer o Miquel Àngel Pradilla, així com el Centre d'Estudis del Maestrat o l'Associació Cultural "Alambor".

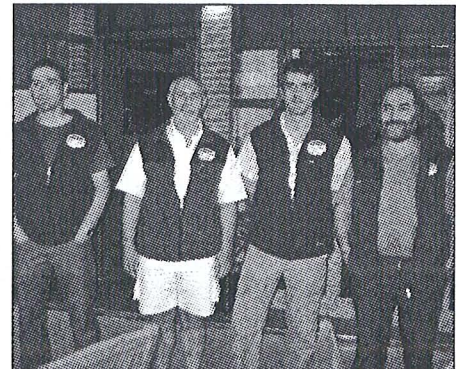
El llibre compta amb uns preciosos dibuixos de Robert Amoraga, que fan que el llibre entre també pels ulls, i els mestres interessats en treballar aquest llibre a l'escola, podran comptar amb un quadern de propostes didàctiques.

Josep Manuel San Abdón

Pujar l'Himalàia

7 alpinistes entre els quals hi ha un benicarlando, David Ferreres, sortiran entre el 28 i 29 d'agost amb destinació l'Himàlaia. Volen fer el cim del Shisha Pangma, a més de 8 mil metres d'alçada. Tot un repte que comporta grans dificultats

com és el cas de l'acimatació a l'altura i a la temperatura. Tot i així cal no oblidar els diners que tot això implica, 100 mil euros. Una elevada suma que pensen aconseguir gràcies a les ajudes de les administracions i als sponsors. Son gent de Castelló i Tarragona.

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 437

text EL LECTOR

EMire, senyora meua, potser això de "Setmanari d'informació general" que apareix totes les setmanes en la capçalera de La Veu de Benicarló s'ho haurien d'anar mirant. Li juro que he buscat i rebuscat al llarg de les setze pàgines i no he llegit ni una línia, ni una, sobre les eleccions europees. No, no és que vulga dir-li que vosté i la seua redacció hagen estat els culpables de l'elevat índex d'abstenció, però coincidirà amb mi que era un tema de cabdal actualitat el passat cap de setmana. En aquest mateix número que tenim ara entre mans estic segur que sí que hi haurà una profunda anàlisi dels resultats de les votades, no vull ni pensar quina haurà estat la reacció de Robes davant la davallada del partit amb nom de toixó i l'ascens pancatalanista dels seguidors dels Carod, Puigercós i Bargalló.

Malgrat aquest lamentable lapsus, he de confessar-li una vegada més que la seua revista no m'ha decebut en absolut. S'hi ha incorporat amb força el senyor Bernat Carranza, presumpte gacetiller local que esbossa un magnífic apunt del natural del comportament gastronòmic-professional de la canallesca benicarlenda. I dibuixa amb la ironia i l'encert que per a ells voldrien altres dels seus habituals col·laboradors. Per cert, a jutjar pel que es conta algunes vegades a la secció d'esports, si el senyor Carranza no pensa tornar a col·laborar en aquest pamflet fins que la direcció li pague un sopar -honor que correspondria a un bon professional de periodisme com deu ser ell- el seu pas per La Veu haurà estat paragonable al dels circo roïns que vénen ací: debut i despedida. Tant de bo s'ho repense perquè me n'he xalat molt.

La Mar Xica i els seus tercermundistes accessos i serveis és el tema de la setmana. No em sembla malament, però quants anys fa que aquesta zona del nostre litoral la tenim deixada de la mà de Nostre Senyor ? El que és

curiós és com vostés no perden la moral a l'hora de denunciar l'abandonament a què ens té sotmesos l'administració local i autonòmica des de fa ni se sap els anys. La Mar Xica no és més un exemple més de com els benicarlendos som la riota de tots els governs que tenen alguna cosa a veure amb nosaltres. Vaja, que se'ns en fumen, per dir-ho fi. Ací tot són promeses i fotos, però com diuen per València, de forment, ni un gra. No, senyora Garcia, no li parlo ja de la necessitat d'infraestructures culturals o que els carrers estiguen plens de clots, no, li parlo de qüestions de primera necessitat com l'ensenyament (a Benicarló hi ha les mateixes escoles que fa quinze anys) o la sanitat (no sé quin polític va assegurar que el nou centre de salut entraria en funcionament de manera immediata). Sí, jo també tinc ganes d'agarrar un quatrè per quatre i pegar a córrer perquè Benicarló, per la deixadesa dels seus governants, s'està quedant endarrerit en allò més imprescindible.

Després de llegir l'article de Pere Bausà, em pregunto quina quantitat de COP devia haver en el famós potet del senyor Flos. Cada dia m'esglaio més llegint la pàgina de medi ambient: hi ha a Benicarló empreses amb el perill de les esmentades en l'article ? No vull ni saber-ho, si pete, que pete pel més fluix i avant. I un aclariment al senyor Bausà, a veure, que quede clar, és evident que el que mengen i consumim no és química, no, és directament plàstic.

Tomen els dies gloriosos, la delícia dels dies gloriosos. És una llàstima que San Abdón no es prodigue més en la seua revista, comprenc però que els seus escrits necessiten una preparació prèvia important. La interrogació retòrica amb què acaba la col·laboració és d'un claredat i una contundència inqüestionables; i és que hi ha alguns temes que a molts ciutadans valencians ens toquen el voraviu només de sentir-ne parlar. L'altre dia em vaig posar del fetge quan vaig llegir no sé on que el nostre president Camps

considerava que Terra Mítica era una de les millors inversions que havia fet la faraònica administració valenciana. I mentrestant, per exemple, hi ha milers de xiquets i mestres condemnats a fer classe en bonics barracons individuals amb aire condicionat i calefacció. Quina vergonya tot plegat.

Al senyor Flos li dediquen gairebé dues pàgines, més de les que demanava el pobre senyor. És clar, el seu encert en el desviament de la canonada es mereix no només una portada, sinó una medalla com la del senyor Bono. Quan jo era menut i anava a l'escola de vegades, més de les desitjables, arribava a casa amb alguna carabassa i mon pare -no ho entencem renyava; per què no em feia un regal per les assignatures que aprovava ? El meu progenitor -no ho entencem deia que aprovar era la meua obligació natural i la d'ell només manifestar la seua disconformitat quan no feia bé les coses. Jo, no cal dir-ho, sóc el senyor Flos i mon pare, tampoc no caldria dir-ho, els mitjans de comunicació.

Abundant en el tema, veig que els ha fet gràcia la foto dels barrets. És curiosa. Més que res pel lloc on s'ha realitzat la instantània. Si a la regidora d'Agricultura l'hagueren retratada al tros amb el capell de palla, ningú s'haguera escandalitzat o si al senyor Flos l'hagueren agarrat a la platja del Morrongo armat del seu potet d'aigua, tampoc. Però és això, una foto amb tres personatges coberts en un lloc que no és a l'aire lliure. A que sí, a que és això el que els ha cridat l'atenció?

Veig que, afortunadament, tomen a donar-li al 3 x 3 l'espai que es mereix. Ja està bé, que em feien patir. També genial el còmic de Burriel.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA. Algú els hauria d'haver explicat als del futbol que els tres banquetes de la plaça del Mercat Vell (antes Calvo Sotelo), ja fa mesos que els han llevat.

Excursió a la Valltorta

El passat 30 de maig l'Associació de Veïns Sanadorlí, Palmar i Cervellona va organitzar la segona sortida cultural per les nostres terres de l'interior. Si la primera va ser els molins d'Ares, aquesta darrera va ser les pintures rupestres del barranc de la Valltorta. Amb l'objectiu d'un millor coneixement i agermanament de tots els socis es va preparar una visita guiada, aprofitant que el nostre president Lluís Coll treballa al Museu de la Valltorta, que va començar amb un vídeo sobre la història del descobriment de les pintures i el seu estudi posterior, i una visita a una reconstrucció de bosc autòcton amb les espècies i proporcions que els estudis de polen, han dictat com a les presents a l'època de la realització de les pintures.

Després visita a un parell de construccions de pedra seca típiques del Maestrat, i primera visita i explicació a l'abric de la cova dels Cavalls, els 34 socis van fer cap a un restaurant per repostar energies, comentar les explicacions sobre el tema i preparar, després de l'àpat la visita al segon abric del

barranc, la cova del civil, per continuar escoltant les explicacions. Després i plovent aigua a canters, tots els socis varen enfilem la carretera amb el cap ple d'històries de milers d'anys i amb ganes de tornar fer-ne una altra.

Concurs Llum de les Imatges

La Fundació de La Llum de les Imatges ha convocat el primer concurs de fotografia, denominat "Paisatges Sagrats", lema que dona títol a la pròxima exposició que prepara aquesta institució a Sant Mateu i en altres localitats del nord de Castelló, i que obrirà les seues portes en el 2005. Les fotografies que optin a concurs han de reflectir el ric patrimoni històric-artístic i el paisatge dels municipis de la Comunitat Valenciana que van pertànyer a l'antiga Diòcesi de Tortosa. Territori en el qual La Llum de les Imatges desenvoluparà la seua pròxima exposició, com una invitació a aprofundir en el llegat artístic i paisatgístic dels pobles castellonencs.

A l'esmentat concurs, podran participar tots els fotògrafs que ho desitgin, siguin aficionats o professionals, i està dotat amb un premi únic de 3000 euros. El termini de presentació, que es va iniciar el passat 1 de juny, finalitzarà el pròxim 31 d'octubre de 2004. Els concursants han d'emplenar un butlletí d'inscripció que es troba en la citada web, i remetre els treballs a la seu de la fundació, en el carrer Duc de Calàbria, 8, 2ª, 46005-València.

Festa de graduació

Els alumnes de l'últim curs d'educació infantil del CEIP Marquès de Benicarló van celebrar dimarts la festa de graduació. Als seus cinc anys, abandonaven aquest cicle per a donar pas a l'ensenyament primari. Es tractava d'una cita única a la qual no van faltar els pares, sempre acompanyats per la seua videocàmara, asseguts a les seves butaques o recolzats en la paret, en alguns casos davant la falta d'espai. L'acte es va iniciar amb el lliurament als 76 alumnes, abillats amb el típic vestit ceremonial propi de les graduacions, de la corresponent orla i felicitació. D'altra banda, els cursos inferiors de tres i quatre anys es van unir a la commemoració mitjançant espectacles. "Duem tot el curs pràcticament preparant l'espectacle, mirant el tipus d'orla i les actuacions, encara que el treball més important es concentra, sens dubte, en l'últim trimestre" explicava una de les mestres d'infantil organitzadores de l'acte, Tere Anglés.

La festa de graduació es va iniciar fa 12 anys i des de llavors la celebració ha anat guanyant consistència i canviant el seu lloc de celebració.

laveu

debenicarló

Eurocopa 3 - Eleccions 0

Les eleccions al parlament europeu van passar de llarg a Benicarló. Si bé es van efectuar les visites corresponents dels candidats o personatges destacats dels diversos partits, la participació posterior als comicis va ser un tant ridícula.

Una d'aquestes visites va ser la del candidat del Bloc Sergi Selma qui advertia dels perills que implicarà l'entrada dels països de l'est a la Unió Europea amb la pèrdua de moltes subvencions a partir del 2006. En aquest sentit, remarcava la necessitat de demanar una moratòria per tal que les zones que més patirien l'absència de fons continuessen gaudint algun temps més d'aquestes ajudes.

Per un altre costat, els socialistes van portar en la seua visita a Benicarló a l'eurodiputada Maria Sornosa qui va parlar de la necessitat de practicar un desenvolupament sostenible per tal d'aconseguir la regeneració de les costes. En aquest sentit, Sornosa va esmentar dos aspectes claus que l'Ebre continue baixant i per tant la no portada a terme del transvasament per tal que continuen arribant sediments a les nostres costes i la necessitat de frenar l'urbanisme salvatge que amenaça el territori i que no respecta segons l'eurodiputada la llei de costes.

Per part del PP, la visita va ser de l'actual conseller

de Sanitat. Vicente Rambla qui defensava que el PP era la única alternativa vàlida davant el PSOE que segons explicava no defensaria ni els interessos d'Espanya ni els dels valencians.

Altres formacions com Esquerra Republicana del País Valencià o l'Entesa també van visitar la ciutat per explicar els seus arguments electorals.

Quant a la participació en les eleccions, de 16371 persones censades es van recollir 8942 abstencions, o el que és el mateix el 54,6% de l'electorat no va anar a posar la seua papereta. D'altra banda el que si van haver van ser queixes degudes en gran mesura al canvi i reducció dels col·legis electorals, sobretot gent gran i algun despistat que encara no sabia ben bé on havia d'anar a votar.

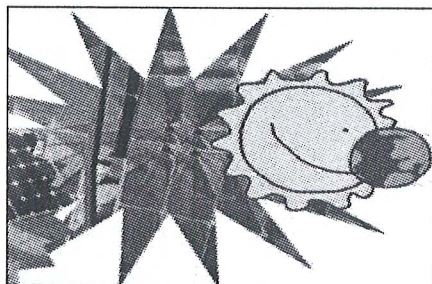
Aquesta circumstància va ser una de les notes de la jornada. La denunciaven els socialistes el mateix diumenge i en dies anteriors per considerar-la com

una estratègia del PP en un intent d'aconseguir d'entorpir la participació electoral.

D'altra banda, els resultats quant als diferents partits donaven la victòria a Benicarló al PP amb 3541 vots, molt prop es trobava el PSOE amb 3253. El Bloc tenia 163, l'entesa 141 mentre Esquerra Republicana del País Valencià 132 paperetes.

agenda

IX Trobada Solar a Benicarló

Dissabte 26 juny, 2004

A les 23 hores

Concert del Grup Local

1,2,3,

QUARTET

Lloc: AUDITORI MUNICIPAL

ORGANITZA: ASSOCIACIÓ CULTURAL ALAMBOR

COL·LABORA: ORGANISME AUTONOM DE CULTURA, DIPUTACIÓ DE CASTELLÓ I LA FUNDACIÓ TERRA

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO
FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
 Associació Cultural la Feram de Benicarló
 C/ Sant Francesc, 95
 Casal Municipal
 12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
 FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laboradors/ SU
 BARBERÀ, PERE B,
 XAVIER BURRIEL, N
 CARLES LLUCH,
 LLUCH, JOSEP V. TA
 SEGARRA
Fotografies/ LLU
 FERRER I GR

El PSOE podria incomplir la creació de trens de rodalies

El diputat del BLOC, Josep Mª Pañella, ha mostrat la seua preocupació "per la negativa del govern socialista, al Congrés dels Diputats, a acceptar la proposta de creació d'una línia fèrria de rodalies entre Castelló i Vinaròs, amb parades a les estacions intermèdies, com la que existeix entre Castelló i València". Pañella ha volgut deixar clar que "si el PSOE es nega ara a impulsar aquesta línia, estarem davant de l'incompliment d'una promesa electoral; perquè, en repetides ocasions, nombrosos dirigents socialistes van prometre impulsar aquest servei, si arribaven al govern, i per això ara des del BLOC, que hem estat defensors de la necessitat d'aquesta línia

des de fa molts anys, tenim el dret moral d'exigir-los el seu compliment, com el tenen els nombrosos ciutadans d'aquestes comarques que van creure en la seua promesa. Perquè, si no ho fan, estaran duent en el tema d'infraestructures una política continuïsta amb la de l'anterior govern del PP, la qual cosa seria molt greu"

Pañella ha reiterat que "aquesta línia és una clara necessitat, una necessària alternativa a la diària circulació de milers de vehicles que es desplacen a Castelló o marxen des d'aquesta ciutat a les diferents poblacions de la Plana Alta i el Baix Maestrat, per raons comercials o de treball. Des del BLOC sempre hem defensat, a més, no sols la seua necessitat,

sinó la seua rendabilitat a mig termini, a mesura que les persones que s'hi desplacen constataren els seus avantatges sobre el vehicle privat; la qual cosa, a més, augmentaria la seguretat de la circulació per una N-340 massa congestionada, com ens cansarem mai de denunciar". Per tot això, el dirigent nacionalista ha exigit "al partit socialista que no es faça el desentés ni mire cap a un altre costat, que responga de les seues promeses i pose en marxa aquesta necessària línia de rodalies".

Josep Maria Panyella
Bloc Nacionalista Valencià

Tolito

El desenvolupament de les noves tècniques de comunicació als darrers anys ha convertit la comunicació política en un fenomen de masses al que tothom accedeix sense problemes i, en moltes ocasions, fins i tot de forma no voluntària. La transcendència d'allò que un polític diu o fa davant els mitjans de comunicació ha adquirit una gran rellevància en la formació de les nostres opinions polítiques. Una evidència d'això és el creixement quantitatiu i qualitatiu de les funcions dels assessors d'imatge dins els partits polítics per a intentar vendre una realitat favorable a les seves opcions. A més, el marcat caràcter visual de la nostra cultura que determina la tirania de la imatge sobre la paraula escrita o escoltada, eleva a categoria de sím-

bol qualsevol instantània gràfica destinada a la difusió majoritària. La importància de la dimensió simbòlica és tanta que perfectament podem resumir la història mundial dels darrers trenta o quaranta anys en una vintena d'imatges amb capacitat per a transmetre molta més informació que aquella que és estrictament gràfica (les exhibicions del poder militar soviètic a la plaça Roja, l'arribada de l'home a la lluna, la caiguda del mur de Berlín...) És més, hi ha imatges capaces de definir tot un període polític de molts d'anys com la del Che Guevara amb boina i la revolució cubana, o sense anar més lluny, la de Paco Flos amb barret de palla i els tretze anys de govern popular.

SANNA ANGLÉS, JOSEP
AUSÀ, VICENT BORRÀS,
JOEMÍ OMS, EL MUSSOL,
RAMON PARÍS, OLGA
AUS, TOLITO, GREGORIO
I EL SAMARUC
JISA GARCIA, VICENT
GREGORIO SEGARRA

Administració, subscripcions i publicitat/
964.82.84.68
Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL.
SANT BLAI N. 2 12580 Benicarló

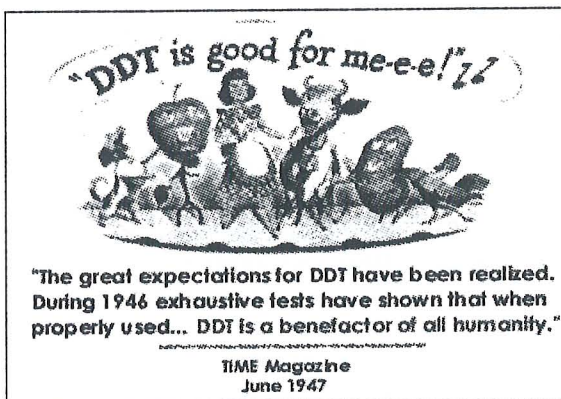
LA VEU respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. LA VEU es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

COP: El perill silenciós (2)

El perill dels insecticides organoclorats, especialment el DDT, fou denunciat per primera vegada per Rachel Carson en 1962 amb la publicació del seu llibre *Primavera silenciosa* (Drakontos Ed Crítica 2001). Denuncià que la difusió d'aquests compostos orgànics persistents (COP) per tot la Biosfera, fa que tots els humans hi estem exposats des del naixement fins la mort. La

indústria química d'insecticides és filla de la II Guerra Mundial. Es provaren gran nombre de substàncies tòxiques en insectes pel seu interès bèl·lic. S'obtingueren gran nombre d'insecticides de síntesi -no present a la natural- amb un elevat potencial biocida. Els organoclorats - esquelet molecular format per àtoms de carboni amb àtoms de clor- van ser els més importants, especialment el DDT (diclor -difeníl- triclor -età). Fou Paul Müller qui va descobrir, en 1939, les propietats insecticides del DDT, i per aquest motiu se li atorgà el Premi Nobel l'any 1948. La utilització dels insecticides fou massiva i se'ls considerava tant importants com els antibiòtics.

Cap a la dècada dels cinquanta, diverses investigacions suggerien que s'havia subestimat la perillositat del DDT. R Carson, aleshores una afamada biòloga nord-americana, rebé una carta d'una amiga en la qual es descrivien els efectes de les fumigacions a la regió de Massachussets on vivia. No s'escoltava el cant de cap ocell, havien desaparegut les abelles i llagostes, però tornaven a haver mosquits, als que es volgué eliminar amb les fumigacions. Aquest fet va reafirmar la preocupació que R Carson tenia, des de feia anys, per l'impacte dels insecticides al medi ambient. Publica al periòdic *The New Yorker* diversos articles al respecte, i en 1962 aparegué el llibre *Primavera silenciosa*. Denunciava que "els productes químics disseminats per camps i jardins, s'allotjaven durant llarg temps a les collites i penetraven als organismes vius, passant d'un a un altre en una cadena d'enverinament i mort". Estava en contra de que "es permeti que els productes químics siguin usats amb poca o nul·la investigació prèvia dels seus efectes en les collites, l'aigua, la vida animal i la dels homes i dones". Revistes prestigioses com *Time* van ridiculitzar els arguments de Carson. Es va titllar el text d'emocional, acientífic, propi d'una "fadrina histèrica". La indústria química veia perillar el seu negoci. Com a conseqüència del debat mediàtic, el president J F Kennedy sol·licità un informe a un comitè científic governamental que va corroborar les dades del llibre de Carson. Però encara s'hauria d'esperar fins l'any 1970 per a que s'a-

plicaren les primeres mesures restrictives a l'ús insecticides; les empreses productores argumentaven que ben bé valien la mort d'uns ocells el benefici que els insecticides aportaven, però ocultaven que nosaltres formem part de la Biosfera igual que els pardals i que el nostre destí està unit al de la resta d'éssers vius.

El Programa de les Nacions Unides per al Medi Ambient (PNUMA), en febrer de 1997,

demanà que s'establís un acord internacional de restricció de fabricació i ús de determinats COP. Es celebraren cinc reunions prèvies fins arribar l'any 2001 a l'aprovació del Conveni d'Estocolm sobre els Contaminants Orgànics Persistents (CECOP). Fins aleshores només diversos països desenvolupats havien implantat mesures restrictives pels COP, amb el Conveni d'Estocolm aquestes són legalment vinculants i tindrien un àmbit mundial.

El CECOP establís l'eliminació de la producció i ús de vuit insecticides organoclorats -aldrin, clordà, dieldrin, endrin, heptaclor, hexaclorbenzé toxafé i DDT-, un aïllant elèctric -PCB o policlorur bifeníl-, un retardant del foc (mirex) i dos subproductes industrials - dioxines i furans. Són l'anomenada "dotzena bruta". Per afegir nous COP al Conveni, qualsevol país signatari poc proposar-ne sempre qua compleixi els requisits de persistència a l'aigua o al sòl, bioacumulació als éssers vius, capacitat de transport a llarga distància i efectes adversos per a la salut humana o al medi ambient. Cada país elaborarà un Pla d'Acció del CECOP i promourà campanyes d'informació, sensibilització i participació ciutadana envers els COP. El Conveni entrarà en vigor quan sigui signat i ratificat per, almenys, cinquanta països.

La dotzena bruta està causant danys significatius al humans i a la Biosfera en el seu conjunt. L'aldrin, dieldrin, DDT i endrin causen danys al sistema nerviós, el clordà causa leucèmia, heptaclor, hexaclorbenzé, toxafé, policlorbenzé i mirex són carcinogènics. Les dioxines i furans, subproductes organoclorats de la incineració de plàstics, produeixen càncers alteren el sistema nerviós. Cal assenyalar que la majoria de COP prohibits són substàncies amb clor causen greus impactes ambientals i a la salut.

Trenta-nou anys després de la publicació de la *Primavera silenciosa* s'aprovà el Conveni d'Estocolm. La comunitat internacional, admetent el perill dels COP, li donà la raó a R Carson.

Pere Bausà

Estudi dels comerços

La Cambra de Comerç de Castelló, amb la col·laboració de la Regidoria de Comerç i Mercats de l'Ajuntament de Benicarló, ha posat en marxa un programa d'avaluació dels índexs de qualitat de servei i atenció que els establiments comercials ofereixen als seus clients.

Aquest estudi, serà totalment gratuït per al comerciant, que rebrà un detallat informe confidencial sobre l'avaluació del seu comerç i la puntuació obtinguda comparada amb els índexs mitjans del seu sector d'activitat.

Així, consisteix en la realització de 3 visites de "clients misteriosos" que avaluaran l'índex de qualitat objectiva de cinc grans apartats importants per als clients: com són l'aparença exterior de l'establiment mitjançant el rètol, la façana o els aparadors; l'estètica interior a través de la conservació, neteja, ambientació,

o il·luminació i la qualitat del Servei amb l'aspecte del dependent, l'atenció, i l'amabilitat.

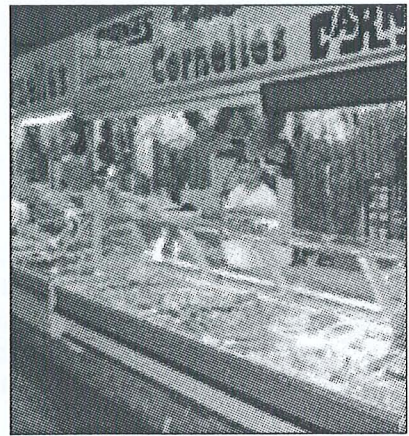
També es tindrà molt en compte el coneixement del producte, el diàleg, i el descobriment de les necessitats del client per no esmentar l'ordre, els cartells de preus, i els suggeriments del dependent.

Aquests aspectes són cada vegada més importants per als consumidors a l'hora de decidir la seua compra; de fet, el 45% dels clients afirma que condiona les seues decisions de compra a la qualitat de servei rebuda. Per tant, aqueixa qualitat en el servei és un factor de competitivitat de les empreses enfront de la seua competència.

És per això que la Cambra de Comerç de Castelló ofereix a les empreses de Benicarló la possibilitat que identifiquen, de manera totalment gratuïta i assessorats per professionals, els punts en

què poden millorar l'atenció al client prestada pels comerciants i els seus empleats.

Els comerços interessats que se'ls realitze gratuïtament aquest diagnòstic a través de tècnics especialitzats en atenció al client, només han de posar-se en contacte amb l'oficina AFIC de l'Ajuntament de Benicarló o amb la Cambra de Comerç de Castelló.

Només demagogia

Irreflexions

A poc que es veien clars els resultats electorals europeus al País Valencià, va aparèixer Francisco Camps - quin treball em costa dir-li Molt Honorable President - per a donar mostra del més baix saber estar polític del que són capaços els polítics del PP. Li va faltar temps per exaltar el seu - seu? - èxit electoral, tirar pel fang a l'oposició i menar el tema de l'aigua per presentar-nos als valencians com les víctimes polítiques dels catalans i dels socialistes. L'espectacle em va semblar tan nauseabund, sòrdid i brutal que només puc adjectivar-lo com un espectacle de pornografia política, de prostitució de les idees. Quina victòria, amb un 50% de participació? Quin poder valencià, amb la Generalitat en fallada tècnica? Quines exigències, si en dos legislatures han estat incapaços de treure res de Madrid? Quina cara més dura que té! Be, ell i els de la seua troupe. El mesquí us polític que el PP ha fet de les necessitats d'aigua dels valencians han creat tal cortina de fum que els ciutadans del País vivim en un somni, si no en un malson. De la mateixa manera que un forat negre xucla la llum i dis-

torsiona l'espai i el temps que es troben al seu voltant, la discussió al voltant del PHN xucla la veritat - la fa desaparèixer - i deforma la realitat. La demagogia que s'ha fet sobre l'aigua ens impedeix veure cap dels altres problemes que patim, que jo m'atreveria a qualificar com a molt més greus: la crisi dels sectors industrials tradicionals (tèxtil i taulell), la crisi del sistema públic (sanitat, però, sobre tot, educació), la situació lamentable de la cultura i la llengua (el valencià, el nostre català)... Però tota aquests problemes, vitals, essencials, que venim arrossegant de manera feixuga, pesada, queden ocults darrere del PHN. Per favor, Zapatero, Narbona o qui siga, faça les depuradores que calga, faça el que li done la gana, però porte la punyetera aigua a veure si callen la boca d'una vegada i ens deixen viure. Encara que sospito que si demà es solucionara, ells trobarien un altre tema desagradable i repulsiu amb el que debilitar els ciments de la convivència i la democràcia.

Joan Raül Burriel

Incontinència i desconsolidació

text ROBESPIERRE

La Guillotina

No és la primera vegada que li passa. Al superregidor Paco Flos, massa sovint el traeix el subconscient i quan se li dispara l'adrenalina, la seua verborrea pausada la converteix en exigència. Com si fos l'amo del carxofar.

La Veu, fent-se ressò de la seua demanada, per la feina ben feta, no li ha dedicat una plana, com volia ell, sinó dues. No és podrà queixar.

Bé, segurament sí que ho farà pel tracte que li han dispensat, perquè no ho han fet amb el to, la cordialitat, i els extrems que ell sol·licitava. Però que esperava?

Està clar que pensa, que l'obra xapussera que ens ha deixat (la que l'alcalde ens va prometre per abans de Pasqua, i solució definitiva, es veu que no sabem quan tindrem la sort de veure-la, i això que era d'urgència), "mos ha solucionat", momentàniament, que la merda vaja del Morrongo a uns metres més al sud, darrera el Parador. Es pensa, dic, el senyor regidor - com si fos El Cid Campeador, cavall i espasa en mà, salvaguarda de la democràcia i lluitador contra els infidels mitjans- que pot exigir com a dret de conquesta, que tots li han de fer acatament.

Òbviament ni la democràcia és patrimoni exclusiu seu ni estem a l'època feudal.

Comparteixo la resposta d'aquest "poc democràtic" mitjà de comunicació, que li va ficar la cara roja quan la merda sortia a borbollons, mentre els banyistes gaudien de tan quotidià element d'aigua, amb "arrop i tallaeltes", a la seua exigència. Estant, aquesta, això sí, en la línia, transparent i cristal·lina, que el regidor sol·licitava.

Crec que el regidor Flos podrà estar content de tan exquisit tracte. Jo, personalment, no ho haguera

pogut fer millor. De tota manera li aniria millor que la seua incontinència verbal no la compararen amb la mateixa incontinència amb què sortia "l'aigua" d'un suposat pluvial, que només hauria de sortir, com diu la paraula, quan plou.

En un altre ordre de coses, si algú té ganes de revisar el que he anat comentat de l'animalari polític benicarlando, veurà, que les meues apreciacions, respecte de cadascun dels comicis que s'han anat celebrant, van en la línia dels missatges que la ciutadania ha estat enviant al partits polítics benicarlandos.

No cal fer moltes càbales. Per la línia de dalt, les coses estan clares, tot i els desaguisats i corrupteles, el PP aguanta, fins quan? (els benicarlandos són prou conservadors). El PSOE, tot i no fer absolutament res (esperar que la fruita caiga madura), comença a revisar i està quasi al nivell dels peperos. Per la línia de baix, la cosa està més apretada. Destaca sobretot la castanya que s'ha pegat (millor dit, que li han pegat) el BLOC, de 998 vots al 1999 han passat a només 163 al 2004. El BLOC benicarlando sembla un cadàver en vies de descomposició. Pel contrari, ERPV, tot i no tenir representants a la nostra ciutat, ja li xafa els talons al BLOC, cosa que no havia passat mai. Mentre uns desconsoliden a marxes forçades els altres consoliden poc a poc, tal i com fera el BLOC en els seues inicis.

Una anècdota, i que tampoc havia passat mai, ha tret més vots ERPV a Vinaròs que el BLOC a Benicarló. Curiós, no? Alguna cosa s'està movent, tant per dalt com per baix. "Comencen a tremolar aquells que la ciutadania enganyen, les eleccions del 2007 hi són prop". Tendències.

Activitat a l'escenari

Els components del grup de teatre l'Escalera actuaran aquest dissabte, amb un espectacle especialment dissenyat per a l'ocasió, en la Festa de Fi de Curs que organitza l'Associació de Mares i Pares d'Alumnes de l'IES Ramón Cid de Benicarló, que se celebrarà a l'Annex del Pavelló Poliesportiu.

Per altra banda, la primera quinzena del pròxim mes de juliol,

L'Escenari realitzarà, per setena temporada consecutiva, el seu ja reconegut curs intensiu de teatre, que en aquesta ocasió versarà sobre "Teatre Breu".

Sota el lema, "del text a l'escenari", els participants viuran només en dues setmanes, el procés íntegre de creació i muntatge d'una obra teatral, inclòs interpretació, maquillatge i vestuari.

laveu

debenicarló

Ací pot anar el seu anunci. I per menys del que es pensa

Festa del C.F. Benihort

text GREGORIO SEGARRA

El C.F. Benihort va celebrar dissabte passat en a l'ermitori de Sant Gregori la festa de fi de temporada. Més de 400 assistents van degustar les paelles que es van preparar per l'expert planter de cuiners amb que conta el club. Al finalitzar el menjar es va retre homenatge als components de l'equip Benjamí "A", que s'ha proclamat campió de Lliga. També es va destacar el sotscampionat aconseguit per l'Aleví "A" i el Prebenjamí "A".

Es va acomiadar també als jugadors que aquest any han acabat la seua etapa en el club per passar a la categoria juvenil: Jordi Adell, Joan Fibla, Rubén Fuentes, Víctor González i Roberto Mateu. Tots ells van rebre un detall i la felicitació de la Junta Directiva per l'etapa viscuda en el club. A l'acabament de l'acte, el futur entrenador

Un dels equips del Benihort

de l'equip Juvenil del C.D. Benicarló, José López López, va tenir una xerrada amb tots ells, convidant-los a incorporar-se a l'equip en la pròxima temporada.

En el mateix acte també es va informar del fitxatge de l'exentrenador del C.D. Benicarló, José López Heredia com entrenador de

l'equip cadet per a la temporada 2004/05 i de la novetat que va a significar el que els equips de futbol-7 del club passaran a jugar la pròxima temporada en el camp de les Pistes d'Atletisme, on s'habilitaran dos terrenys de joc per a futbol-7 que descongestionaran un més que saturat camp del Jaume I.

Final Jocs Esportius de Natació

text C.N. BENICARLÓ

Nova exhibició dels nadadors i nadadores del CN Benicarló en la final dels jocs esportius de la Comunitat Valenciana realitzats en la ciutat de Mislata (València), el passat 12 i 13 de juny. En una continuació a la brillant temporada realitzada pel club, dos nadadors i una nadadora de Benicarló van ser els que

participaren a l'esdeveniment, després d'haver aconseguit les mínimes obligatòries que els donaven el pas a aquesta final. En la piscina de 50 metres de Mislata no van perdre la seua oportunitat de demostrar la gran qualitat en les diferents proves en les quals van competir, superant la pressió de competir al costat dels grans equips de la Comunitat Valenciana, demostrant que estan

suficientment preparats per a l'alta competició, entrant en l'elit Nacional.

Mostra d'això va ser la medalla de bronze i mínima per al campionat d'Espanya, aconseguida en els 100 m lliures masculins per Genis Senen Gilabert amb un temps de 1:01,67

RESULTATS DE LES JORNADES

100 Lliures masculí

3r Genis Senen 1:01,67 Medalla de bronze i mínima per al campionat d'Espanya

1500 Lliures masculí

7é Miguel Piñana 20:33,08

100 Papallona masculí

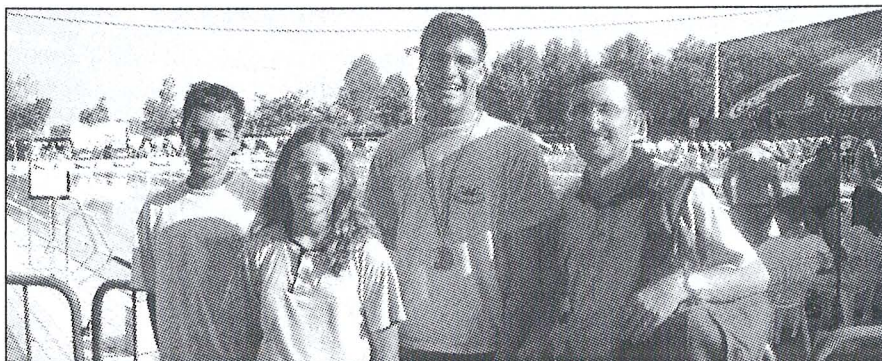
7é Miguel Piñana 1:18,47

100 Braça femení

12é Janina Rodriguez 1:37,02

200 Braça femení

14é Janina Rodriguez 3:27,31

Es el servicio d'inteliquènsia?

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Una vegada espremut i ben espremut l'assumpte del Ràcing Benicarló gràcies a la paciència, tolerància i educació de l'amic Josequi Mateu i les seues patilles galàctiques, em trobava en la coneguda situació de no tindre absolutament res a dir. Com ja sé com se les gasta l'amo d'aquesta publicació, em vaig voler avançar a la seua esfeïdora trucada i, abans que sonés el telèfon ja m'havia llançat pels carrers del nostre poble a la recerca i captura de la bomba esportiva capaç d'omplir aquesta pàgina. Vaig començar pel centre i vaig seure a la terrassa d'un -òbviament- cèntric bar per tal de començar la meua feina de camp. Tinc mala sort. Per allà passava molta gent però ningú que em pogués solucionar la setmana. Mentrestant, les cerveses anaven caient una rere l'altra sense adonar-me'n fins que el propietari de l'establiment va haver de sortir de la barra i, molt amablement, em va dir que ja no em servia més begudes espirituoses. L'home va argumentar que aquell era un establiment molt decent, i que això de demanar les consumicions fent un cop de mà al bell mig de les anques de la cambrera no era propi del lloc on em trobava, que segurament m'havia confós de lloc i que calia fer cinc o sis quilòmetres per trobar un local on ningú no em diria res si ho feia. No tenia molt clar què va voler dir amb aquestes paraules, però com que sóc un home de pau i no vull saraus ni situacions violentes, vaig pagar i me'n vaig anar. No sé què passava que els carrers s'havien fet més estrets del que jo recordava i no sé per què vaig haver de seure diverses vegades a diferents punts de la ciutat mentre dels meus incontrolables llavis

sortia un "Asturias de mis amores..." tot i no haver visitat mai el bressol de don Pelayo. Recordo que una vegada em vaig aixecar amb els pantalons humits, una altra algú em va dir "lleva les cames que no puc tirar la carta". Comentaris com "sembla mentida", "on hem arribat a parar", "quina baixesa", "quina desgràcia per a una família" i altres que no recordo bé em van acompanyar tota la nit al llarg del meu estèril periple per la geografia local. Vaig buidar la bufeta repetides vegades i, una d'elles, va anar acompanyada d'una sonora llufa que va provocar l'empipament d'un insolidari veí que va vessar al meu damunt una galleda d'aigua freda mentre proferia un "marrano" que em va arribar a l'ànima. Una mica cansat, es veu que vaig fer una becaina als gronxadors de la plaça eixa que té un soterrani, ja que un xiquet em va despertat tot reclamant el seu dret a passar una estona allà. Seguint els impulsos del meu estómac i tenint en compte que el sol ja feia estona que emprenyava, me'n vaig anar a esmorzar a un bar. Vi de la casa, gasosa Tosca, carajillo de Pujol i un parell de cubalibres van fer d'escorta a un magnífic plat de rajada amb all-i-pebre que em vaig cruspí en un tres i no res. Amb la panxa plena i la llengua solta vaig seguir el meu camí investigador que havia començat la tarde anterior sense cap èxit, quan vaig vore que la gent entrava al col·legi Marquès de Benicarló amb sobrets a les mans. Collons, les eleccions! -vaig exclamar. Vaig pensar que si seia prop d'un col·legi electoral segur que em trobaria algú. Quan feia un parell d'hores que escalfava el banquet havia comptat dotze votants. Esperit democràtic. Porra. Vaig decidir anar a votar. Pel carrer vaig veure, entre altres, un senyor amb caragolins al cap i despitalada camisa de palmero

que lluia un excessiu penjoll daurat al bell mig d'un vellós pitral, acompanyat d'un altre senyor panxut amb cabells blancs i bigoti. Em recordaven algú, però no sé a qui i no sé per què faig referència a això dins d'una pàgina dedicada als esports. Per fi vaig creure veure la llum al final del túnel en trobar-me amb Dario, jugador del CDB al qual vaig assaltar sense cap mirament ni commiseració. No en vaig treure res, no en sabia res. En sentir les seues respostes a les meues imperioses preguntes em va vindre al pensament aquell acudit del malaguanyat humorista Eugenio que començava com el títol d'aquesta crònica (?). Desesperat, desfet i a punt de prendre una decisió dràstica, el meu amic Gregorio Segarra em va dir que havia sentit que es veu que estaven en tractes amb un parell o tres jugadors de la Ràpita, que havia pujat a la tercera divisió, però que no volien dir res fins que tot estiguera firmat. Un altre dels meus confidents em va dir que no en sabia absolutament res de res. Vosté, estimat lector, podrà pensar que ben poc em costava anar directament al president de l'entitat i preguntar-li si hi havia novetats. Vaja vosté, perquè jo ja sé què passa quan no hi ha prou gent i la feina a fer és molta. L'experiència és la mare dels seus fills.

No cal dir que la setmana que ve no hi ha partit, ni l'altra, ni l'altra. Fins i tot potser que no hi haja novetats. Però tant s'hi val, juga España i això ens omple, ens indigesta i fa que la bandereta amb el bou d'osborne siga cada dia més representativa del que som, del que volem ser i del que, sens dubte, serem. País de xaranga i pandereta. Epaña, epaña i nadie-má!

Campionat cadet a Guadassuar

text CA BAIX MAESTRAT

El dissabte 12 de juny es va realitzar el Campionat Autonòmic categoria Cadet amb una boníssima actuació dels atletes del Baix Maestrat. En la prova de 100MLL, Carla Vidal entrà en primer lloc i medalla d'Or amb un temps de 12"6 RC Abs. En Javelina Adrià Badí fou 2n medalla d'Argent amb un llançament de 39'18mts RC Cadet, 6è en Pes amb una marca de 12'60mts RC Cadet i 10è en

300MLL amb 39"6. Marta Ferreres fou la 4ª en 3KM Marxa amb un temps de 19'02"9 MP. Iván Montero en Salt d'alçada fou 5è amb 1'49mts i 10è en pes amb 9'76mts. Isabel Fabregat acabà en 8º posició en la prova de 600MLL amb 1'50"3 MP i Javier Palau 9è en 1500MObs. amb 5'29"0 MP.

L'atleta benicarlando del FC Barcelona, Pablo Martínez fou present en la Trobada internacional Espanya-Portugal que es va celebrar en 8-06-04 a Saragossa.

competint amb la prova de 400MT i amb un temps de 51"33 aconseguí la 3ª posició (1er espanyol).

En la final de la Liga Divisió d'Honor que es va fer a Xerez el 12/06/04 fou 1er amb 50"87 (2ª millor marca personal i 2ª millor marca espanyola de la temporada) aconseguint la pre-selecció per l'Olimpiada d'Atenes. per Clubs el FC Barcelona fou 2n. amb la prova de 4X400ML amb Pablo com a primer relleviste.

Rodalia de premsa

Streap-teasse

Fitxa tècnica:

Convoca La Federació Espanyola de Futbol Sala. Possible concentració de la selecció nacional en Benicarló. De confirmar-se, el Benicarló Fútbol Sala de Ximo Bel, podria enfrontar-se al combinat espanyol. Potser tinguem notícia. Dotze del migdia. Saló de plens de l'Ajuntament

Entradeta:

Una investigació portada a terme per científics d'una prestigiosa universitat nord-americana demostra que els periodistes són el sector laboral més propens a patir malalties del de l'enteniment. Els resultats de la investigació s'han publicat en l'últim número de la revista "Science". La crònica dels fets que vaig a relatar corrobora els contundents corolaris d'aquest estudi.

L'aparició dels convocants davant els mitjans està prevista per a les dotze. La roda de premsa començarà, no obstant això, amb un retard de 50 minuts. L'espera es fa llarga, tediosa, interminable. Fa calor. Els de l'ofici es posen nerviosos. Com tot el món sap, aquest tipus de situacions generadors d'estrès afavoreixen l'expressió de d'anomalies mentals, recòndits traumes infantils i altres desajustaments neurovegetatius subconscients. Els redactors locals ocupen els seients dels regidors. Algú prem el botó que engega la megafonia de la sala de plens. "Gràcies, senyor alcalde. Una valdana i una cervesa", o "No té la paraula, senyor Flos", són només alguns lamentables exemples de les frases que s'escolten. Ometo altres expressions per no ferir la sensibilitat dels intel·ligents lectors d'aquest semanari. Un de la premsa gràfica apunta que ens fem una foto en boles. La invitació es debat des dels escons dels governadors locals, i després de llarga i suggestiva controversia de parers, queda desestimada. Un sector de l'oposició, majoritàriament masculí, addueix no canviar-se massa sovint de calçotets. Un altre, majoritàriament femení, acredita no haver-se depilat des de fa un any. A aquesta alçada del debat, hi ha qui es mostra ufanós en samarreta i eslip de marca. Divisió d'opinions entre el sector de la premsa majoritàriament femení. Mentre algunes esbossen expressió de recatada actitud i cast arrobament, unes altres calibren amb la mirada el tamany, qualitat i característiques del paquet. En el precís moment que el de sempre amenaça amb

pujar-se a la taula presidencial i interpretar una jota, irrompen en el saló de plens els encorbatats jerifaltes del futbol sala nacional. Els acompanya el regidor d'esports, que esbossa un gest de circumstàncies i mira amb expressió de "a aquests de la premsa no acabaré de criar-los mai"... Dels fets referits existeix constància gràfica, però ell director del paperot que teniu entre les mans s'ha negat a publicar les proves adduint motius de deontologia professional.

Cos:

Amb un retard de gairebé una hora, ocupen la taula presidencial l'entrenador de l'equip nacional de futbol sala, el dignatari de la federació espanyola, el diputat d'esports, i Marcos Marzal. El "trainer" nacional afirma contundent que El Benicarló Futbol Sala no s'enfrontarà amb el combinat d'Espanya per que això no és bo per a cap dels dos equips. Com el personal està fart d'esperar i hi ha ganes d'anar-se'n, i s'està passant l'arròs, ningú pregunta perquè. Els alts mandataris de l'esport tampoc aclareixen si la selecció es concentrarà a Benicarló, perquè acaben d'arribar i encara no han examinat les nostres instal·lacions esportives. Res de res. No han dit res. No hi ha notícia. Cares de mosqueo entre els distingits representants dels mitjans locals. Els notables esportius s'aixequen, saluden i se'n van a dinar.

Tancament:

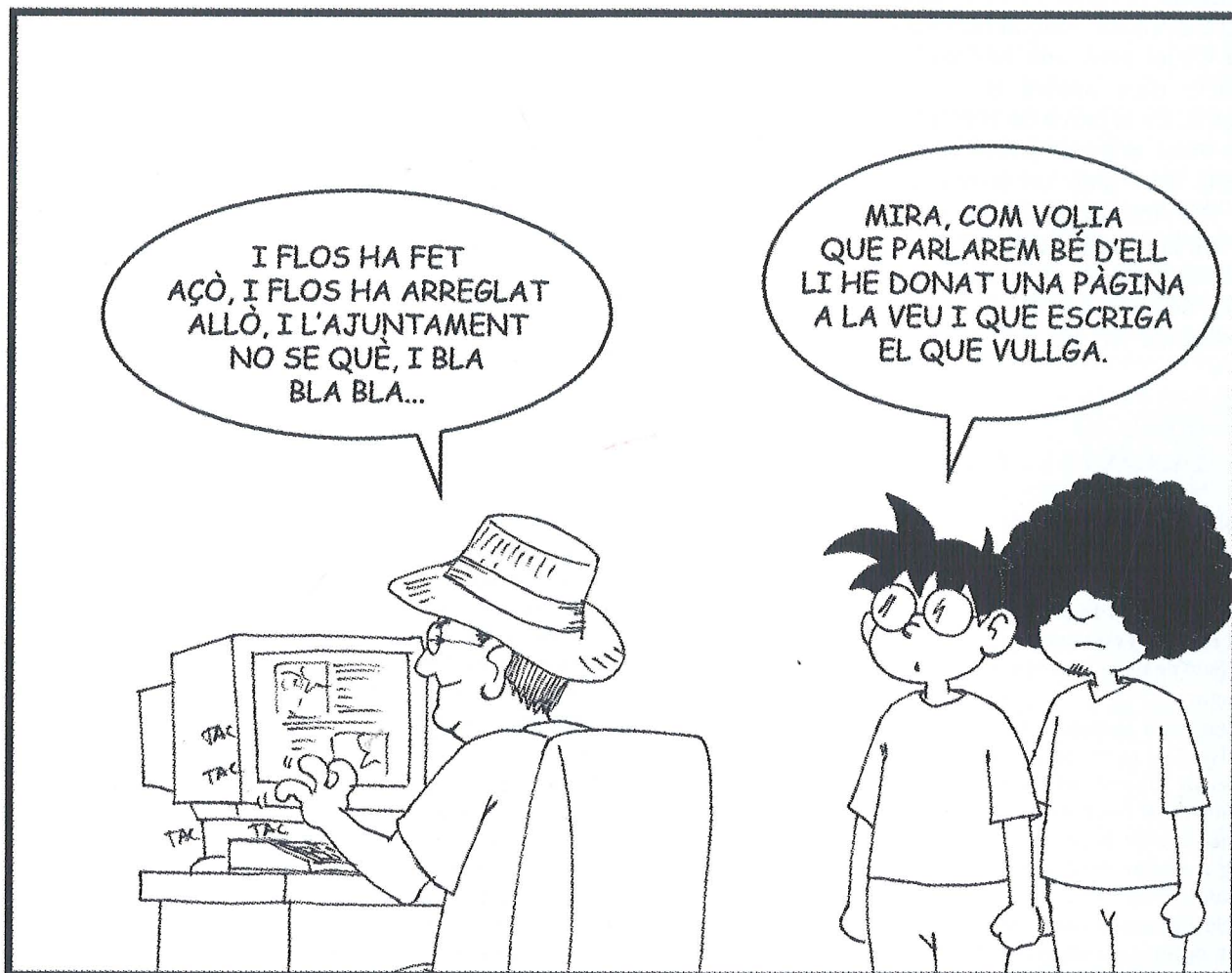
En eixir al carrer em trobo una multa delicadament enganxada al parabris del meu automòbil. Amb la premsa per arribar a temps, he deixat el vehicle mal estacionat. Entro en el reten de la policia local, i amb gest d'aplom i trempat somriure, em dirigeixo al guàrdia de portes: "És que sóc de la premsa", afirmo amb convicció mentre mostro la papereta que m'inculpa. "Por mi como si eres del Recreativo de Huelva" respon el simpàtic agent. I afegeix: "Hay que joderse..." He perdut el matí, no tinc notícia, i dec 40 Euros a la hisenda local. Abans de posar la meua signatura al peu d'aquest article, vull regalar-vos un consell: No us fieu mai de la premsa. L'única cosa que sembla veritat d'aquesta crònica, (allò de l'estudi de la universitat nord-americana) no ho és. La resta, és rigorosament cert. Fins i tot que algú va oblidar una revista porno en el seient que ocupa el regidor Sánchez.

Bernat Carranza

Per Xavi Burriel

La plana del regidor

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano
Exposició: Avda. Magallanes, 1
Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142
Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

